U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Daniely Zemanové a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Radana Malíka v právní věci **žalobce: J. B.**, proti **žalovanému: Zeměměřický a katastrální inspektorát v Českých Budějovicích,** se sídlem Lidická 11, České Budějovice, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 2. 2010, č. j. ZKI-O-52/251/2009, v řízení o žalobě vedeném u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 10 A 21/2010, za účasti osob zúčastněných na řízení: **1) P. H.,** zastoupený JUDr. Stanislavem Flaškou, advokátem se sídlem U Černé věže 66/3, České Budějovice, a **2) M. D.,** o námitce podjatosti žalobce proti soudkyni senátu 10 A Krajského soudu v Českých Budějovicích JUDr. Věře Balejové,

t a k t o :

Soudkyně Krajského soudu v Českých Budějovicích JUDr. Věra Balejová **n e n í v y l o u č e n a** z projednávání a rozhodování věci vedené u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 10 A 21/2010.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u Krajského soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“) se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 2. 2010, č. j. ZKI-O-52/251/2009 ve věci opravy chyby v katastru nemovitostí.

Podáním doručeným krajskému soudu osobně dne 27. 4. 2001 žalobce vznesl námitku podjatosti proti soudkyni JUDr. Věře Balejové. Podjatost soudkyně žalobce spatřuje ve způsobu, jakým uvedená soudkyně rozhodovala ve věci jeho žádosti o plný invalidní důchod. Žalobce se cítí jejím rozhodování poškozen na svých právech. Dle jeho tvrzení nesměl svobodně vyjádřit svůj návrh, jeho důkazní prostředky byly účelově likvidovány.

K námitce podjatosti se dne 2. 5. 2011 vyjádřila soudkyně JUDr. Věra Balejová, která uvedla, že v minulosti projednávala podání žalobce v záležitosti žádosti o plný invalidní důchod, kdy žalobce nebyl v tomto řízení úspěšný. Dále uvedla, že nemá k žalobci žádný vztah, nemá žádný poměr ani k věci ani k jiným účastníkům řízení. Okolnost, že projednávala žalobu žalobce v jiné záležitosti dle jejího názoru neznamená, že je dán důvod její podjatosti.

Nejvyšší správní soud neshledal důvod pro vyslovení podjatosti.

Součástí práva na spravedlivý proces tak, jak je vymezeno v čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a v čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, je garance toho, aby ve věci rozhodoval nezávislý a nestranný soudce. Nestrannost a nezaujatost soudce je jedním z hlavních předpokladů spravedlivého rozhodování a jednou z hlavních premis důvěry občanů a jiných subjektů v právo a právní stát (čl. 1 odst. 1 Ústavy ČR). Nestrannost soudce je především subjektivní kategorií, vyjadřující vnitřní psychický vztah soudce k projednávané věci v širším smyslu (zahrnuje vztah k předmětu řízení, účastníkům řízení, jejich zástupcům), o nichž je schopen relativně přesně referovat toliko soudce sám. Pouze takto úzce pojímaná kategorie nestrannosti soudce by však v praxi stěží nalezla uplatnění vzhledem k obtížné objektivní přezkoumatelnosti vnitřního rozpoložení soudce. Kategorii nestrannosti je proto třeba vnímat šíře, tedy i v rovině objektivní. Za objektivní ovšem nelze považovat to, jak se nestrannost soudce pouze subjektivně jeví vnějšímu pozorovateli (účastníkovi řízení), nýbrž to, zda reálně neexistují okolnosti, které by mohly objektivně vést k legitimním pochybnostem o tom, že soudce má k věci určitý, nikoliv nezaujatý vztah. Vyloučení soudce z projednávání a rozhodování věci má být založeno nikoliv na skutečně prokázané podjatosti, ale již tehdy, jestliže lze mít pochybnost o jeho nepodjatosti. Subjektivní hledisko účastníků řízení o podjatosti může být podnětem k jejímu zkoumání; rozhodování o této otázce se však musí dít výlučně na základě hlediska objektivního (shodně nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 370/04).

Jedním z důvodů pro vyloučení soudců je dle ustanovení § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) skutečnost, že se tito podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Podílením se na předcházejícím soudním řízení bude například situace, kdy soudce působil v řízení o totožné věci jak u krajského soudu tak posléze u Nejvyššího správního soudu. Taková situace však v posuzovaném případě nenastala a výslovně není ani namítána.

Ustanovení § 8 s. ř. s. výslovně stanoví, že důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Rozhodovací činnost, respektive právní názory soudců na určitou otázku, proto nemohou samy o sobě zakládat důvod k jejich podjatosti. Pro úplnost zdejší soud uvádí, že pokud žalobce nesouhlasil s

rozhodnutím soudu prvního stupně ve věci jeho žádosti o plný invalidní důchod, měl právo podat proti tomuto rozhodnutí odvolání k Vrchnímu soud v Praze. To také žalobce učinil, jak vyplývá z první strany Protokolu o jednání před odvolacím soudem ze dne 20. 7. 1999, kterou žalobce přiložil k nyní posuzované námitce podjatosti.

S ohledem na skutečnost, že rozhodování v jiné věci není důvodem způsobilým vyvolat pochybnosti o podjatosti soudce, který v dané věci má rozhodovat, a dále vzhledem k tomu, že sama soudkyně se necítí být z projednávání a rozhodnutí věci vyloučena, neshledal Nejvyšší správní soud návrh žalobce na vyloučení soudkyně JUDr. Věry Balejové z projednávání a rozhodování věci vedené u krajského soudu pod sp. zn. 10 A 21/2010 důvodným (§ 8 odst. 5 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení n e j s o u opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. května 2011

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně senátu